

בני שריר - רופא ראשי, החקלאית
sharir@hachaklait.co.il

נוהל פרה רובצת

פרה רובצת

בשנת 2006 חוקקה כנסת ישראל תקנות הובלת בע"ח - בהמות במסגרת חוק צער בעלי חיים 1994. סעיפים א' וב' בתקנה 6 מבהירים כי אין לטעון (=להעמיס) ולהוביל פרה רובצת, למעט מקרים חריגים. המקרים החריגים מוזכרים בתקנה. בסעיף זה, המתייחס ל"טעמים מיוחדים שיירשמו". כוונת המחוקק הייתה מקרים חריגים או במקרים, כגון ריבוי פרות רובצות לאחר תאונה, טראומה, מחלות הגורמות לרביצה, קדחת קיקיונית וכו'. במצבים אלה קיים נוהל המחייב פניית הרופא המטפל למנהל הלשכה על גבי טופס ש"ו 64, שיבחן את פרטי המקרה ויחליט אם לאשר העמסה והובלה, או יורה להמית את הבהמה במשק.

ברביצה יישאו באחריות על הפרת המוסבר לעיל (קנס כבד).
פיצוי - נבחנים (לא קיימים כיום!) מנופים משותפים: משרד החקלאות, מועצת החלב, בעל הבהמה - שיתחלקו באובדן ההכנסה בגין המתת הפרה. המתת חסד תצוין בש.ו. 200.
הרופא הווטרינר, בעל רישיון ממדינת ישראל לעיסוק במקצוע זה, מחויב בפיקוח ובדיווח תקנות החוק, הנהלים וההנחיות.
כפעילים בענף, כאזרחים, מתפקידינו לסייע לשחיטה מוסדרת, כראוי למדינה מפותחת, מפוכחת ומפוקחת.

רישום מוות בתעודת זהות ש.ו. 200

תעודה חתומה ע"י רופא חייבת להימסר לרופא וטרינר ממשלתי בשו"ט, בתוך 7 ימים.
יחתום רופא "החקלאית" המטפל על התעודה, רק אם התקיים אחד מהתנאים הבאים:
א. בעל החיים הוצג לרופא המטפל, ונקבע עם או ללא ביצוע נתיחה, סיבת המוות.
ב. לבע"ח היסטוריה מתועדת ידועה: המלטה קשה, דלקת עטין...
ג. מסר הלקוח את הגופה לכילוי, קיבל אישור מסירתה מהמוביל.
ד. לא ראה הרופא המטפל את הגופה, תצוין סיבת המוות "לא ידוע", "עפ"י הצהרת המגדל".
יובהר כי חתימה על ש.ו. 200 אינה עילה לקריאה דחופה, מחוץ לימי ולשעות הביקור במשקים.
לתשומת לבכם, אכיפה בנושאים שפורטו מעלה החלה ע"י הפיצו"ח.

אנו מעוניינים כי הפרות הרובצות ששירתו אותנו, לא יטולטלו ויועמסו תוך גרימת כאב, חבלה ונזק מיותר

השירותים הווטרינריים, רופאי רווחת בע"ח ב"החקלאית" וגופים נוספים, עוסקים כיום בהגדרת משך הזמן המרבי שיש להמתין עד להחלמת פרה רובצת, אופן רביצתה, יכולתה לשתות ולאכול או לחילופין, ביצוע המתת חסד, בגין הסבל הכרוך בהמתנה לשיפור מצבה. אנו מעוניינים כי הפרות הרובצות ששירתו אותנו, לא יטולטלו ויועמסו תוך גרימת כאב, חבלה ונזק מיותר.

לפיכך:

אין להוציא משערי המשק בקר רובץ אלא באישור בכתב של מנהל לשכה ובצירוף ש.ו. 64, שבו מפרט הרופא הווטרינר את הסיבה לבקשתו. פרות רובצות, שלהערכת הרופא לא ישופר מצבן, יומתו בשערי המשק ע"י הרופא המטפל באמצעי ההמתה המאושרים. בעלים של בקר שנשלח לשחיטה

לפי תקנה 15 לתקנות מחלות בעלי חיים (רישום, סימון והובלה של בקר), התשל"ו-1976, חובה להעביר את תעודת הזיהוי של בקר שמת (תעודת ש"ו 200) ואת תוויית הסימון של אותו בקר לרופא וטרינר ממשלתי בשירותים הווטרינריים, וזאת בתוך שבעה ימים מיום מות הבקר, תוך ציון תאריך וסיבת המוות ובחתימת רופא וטרינר.